

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VIII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

14 травня 2015 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VIII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2015.- 218 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;**
Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;
Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;
Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;
Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;
Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;
Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;
Бабич Стефанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;
Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;
Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;
Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;
Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук;
Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;
Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;
Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;
Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 24.04.2015 р.)

5. Устименко Л. М. Історія туризму : навчальний посібник / Ю. Л. Афанасьєв, Л. М. Устименко . - К.: Альтерпрес , 2008. - 354 с.

НОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕСИ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КРИЗЬ ПРИЗМУ НАСТАНОВ II ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ

Вольська О. Ф., магістрант

Харитон І.М., кандидат філософських наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет

Впродовж останніх десятиліть минулого століття Католицька церква еволюціонує достатньо значимо. Нова політика Святого Престолу знаходить своє відображення в документах та рішеннях II Ватиканського Собору (1962-1965), які й детермінують ряд кардинальних змін у сфері канонізованої обрядовості.

Найперше вкажемо на специфіку літургійного оновлення у його музичному самовияві яке отримало достатній Папський імпульс Папи Пія Х.

Своєрідною інструкцією, щодо застосування церковної музики в обрядовості Західної церкви стало *motu proprio* (рескрипт, написаний з власної папської ініціативи) «*Tra le Sollecitudini*» («У самотності»), опубліковане у 1903 році. Папа Пій Х вперше відкрито заявив про те, що «Церква – живий організм. Вона не може не помічати нову музичну культуру» [1, с. 67]. Ця якісно нова позиція давала підстави застосовувати в культовій обрядовості наряду з традиційними піснеспівами й інші музичні форми.

Звернемо також нашу увагу на положення та концепції, що пов'язуються з тлумаченням феномену «*música sacra*», (сакральна музика), які знаходять своє відображення в низці основоположних документів Католицької Церкви «Індикліка Папи Пія XII *Musicae Sacrae Disciplina*» («Музика – священна дисципліна») та Інструкція з духовної музики та Божественної Літургії *De Música Sacra et Sacra Liturgia* («Про священну музику та богослужіння»).

Енцикліка *Musicae Sacrae Disciplina* не тільки сприяє збереженню цінностей та багатств церковної музики, але й у певній мірі надирає сучасних композиторів та виконавців. У документі сказано: «Митець, віра котрого є твердою, а життя достойне християнина, достойним чином виражає за допомогою фарб та ліній, звуків та піснеспівів Істину, ... досягає того, що таке заняття стає релігійним актом для нього та потужним молитовним стимулом для людей» (MSD, 28).

Ці документи детермінують вирішення ряду питань, які стосуються літургійної практики Церкви та узаконюють певне спрощення культового обряду. Разом з тим, у цих документах вказується на спосіб використання в обрядовій практиці музики, яка тільки схожа до характеру богослужіння: «При збереженні давніх традицій слід знаходити музичні форми, що відповідають сучасності» (MSD, 18).

Зауважимо, що підготовча робота, щодо літургійної реформи велася й Папою Йоаном XXIII та його прихильниками. У своїй першій програмній індикліці *Ad Petri Cathedram* («Біла кафедра Петра») Папа Йоан XXIII заявив про скликання Вселенського Собору, головною ціллю якого стало «самопізнання Церкви, приближення її до вимог сучасності, оновлення християнського життя вірних» [2, с. 84]. Заклик до діалогу із сучасним світом відобразився і на розумінні музичної сторони богослужіння. Святійший Отець неодноразово підкреслював, що «в музиці переконливо відображається культурний контекст, а те, що прийнятно для одного народу не може бути повною мірою прийнятним для іншого» [там же].

Обговорення ролі музики у церковному обряді досягає кульмінаційної точки у 1962-1965 роках на II Ватиканському соборі. Друга сесія Собору проходила під безпосереднім керівництвом Папи Павла VI, що проголосив усі регламентуючі документи. Одним з важливіших рішень Священного Собору стала літургійна реформа, закріплена у Конституції *Sacrosantum Concilium* («Про Богослужіння»). Догматичний закон окреслив генеральні лінії для оновлення Літургії. У двох перших главах Конституції визначені загальні принципи реформи: це «повна, дієва та сумісна участь у звершенні богослужіння всією общиною під керівництвом осіб церковної ієрархії» (SC, 21-22, 48-49). У цьому сенсі Божественна літургія повинна бути простою та зрозумілою, а «спільне служіння, в міру можливостей, прийнятніше за індивідуальне служіння» (SC, 27). Всі учасники богослужбового дійства «звершують справжнє літургійне служіння», тому потрібно старанно їх виховувати та навчати точному виконанню літургійних норм (SC, 29).

У параграфах 30-40 Догматичної Конституції докладно говориться про норми сучасного богослужіння за якими Собор визначає першочергову ціль літургійного оновлення: повна, усвідомлена та активна участь вірних у Літургії. Також обряди повинні відрізнятися локанічністю, ясністю; вони мають бути «прилаштовані для розуміння віруючих» (SC, 34). Стаття 30, гласить, що для активної участі вірних у Божественній службі, їх потрібно залучати до спільного співу.

Принциповою позицією реформації був допуск місцевої мови, окрім латини, до оновленої Літургії. (SC, 36).

Також важливим є те, що Конституція «Про Богослужіння» присвячує церковній музиці окремих, VI розділ під назвою «*De música sacra*» («Про священне музичне мистецтво», 112-121). Згідно цього закону, Божественна музика – передусім є «священним співом, що поєднується зі словами та є необхідною та невід'ємною частиною урочистого Богослужіння» (SC, 112). II Ватиканський Собор, зберігаючи норми та приписи церковних настанов, визначає «ціль священного музичного мистецтва, що полягає у просленні Бога та освяченні віруючих» (SC, 112). Музика більше не вважається лиш прикрасою Святої Літургії: зі співом «богослужбове дійство набуває більш піднесеної форми» (SC, 113).

Церква визнає григоріанський спів «властивим римському богослужінню і при звершенні Літургії йому має надаватися перше місце» (SC, 116). Йдеться про те, в Меси можуть допускатися й «інші види священного музичного мистецтва, якщо тільки вони відповідатимуть духу літургійного дійства» (SC, 116).

Ключового значення у зміні музичного оформлення культової обрядовості набуває стаття 118, у якій йдеться про те, що: «Належить ревно заохочувати релігійний народний спів для того, щоб (...) у богослужбових дійствах могли звучати голоси віруючих». У зв'язку з цим Собор рекомендував підготувати видання, з доступними та простими

наспівами. У параграфі 119 йдеться мова про інкультуризацію богослужбової музики, про включення національних традицій у рамки Літургії.

Проте зауважимо – в обрядовості західнохристиянської Церкви ключове значення в літургійній музиці займає органа музика, «звук якої надають чудесної величі церковним урочистостям й возносять душі до Бога та небес». Крім того, у богослужінні можуть використовуватись й інші музичні інструменти, якщо вони «вписуються у священний вжиток будучи узгоджені з достоїнством Храму та сприяють справжньому повчанню віруючих» (SC, 120).

Таким чином у конституції «Про Богослужіння» зафіксоване нове ставлення до священної музики: «Вона більше не вважається доповненням до урочистої Літургії, – від котрого можна відмовитись, – а є можливістю для віруючого виразити себе, як в природній засіб для дієвої участі» [3, с. 225]. І хоча у конституції все ще використовується поняття «*música sacra*», тепер воно трактується по-іншому. Якщо ж в Енцикліці *Musicae Sacrae Disciplina* Папи Пія XII йшлося про те, що культова музика стає літургійною, коли вона близька по духу григоріанському хоралу (MSD, 43-44), то тепер Собор підкреслює те, що «священна музика стане ще сакральнішою, будучи пов'язана з богослужбовим дійством» (SC, 112).

У 1967 році Комісія літургійних реформ видала Інструкцію *Musicam Sacram* («Священна музика»), за якою конкретизуються основні положення Конституції «Про Богослужіння» (MS, 1-3). Її підзаголовок – «*Instructio de Musica in Sacra Liturgia*» («Інструкція про музику у Божественній Літургії») – порівняно зі схожим Керівництвом 1958 року («*De Musica Sacra et Sacra Liturgia*») свідчить про принципові зміни по відношенню до церковного музичного мистецтва.

У тексті Інструкції «*Musicam Sacram*» прослідковуються спадкові зв'язки з більш ранніми ватиканськими рекомендаціями. У статті 4 висловлюється надія, що «пастирі душ, музиканти та віруючі із задоволенням приймуть ці норми та втілять у життя, поєднуючи свої зусилля для досягнення істинної цілі священної музики», котра «полягає у славі Божій і в освяченні віруючих» (SC, 112). Як і в Інструкції 1958 року, до церковної музики відносять григоріанський хорал, «давні та сучасні форми священного багатоголосся», органна музика, та «літургійна чи просто релігійна музика» (MSSL, 4). При цьому літургійна музика має забезпечуватись «визначеною святістю форми» (TS, 2). Разом з тим у документі зазначається, що жоден вид церковної музики не виключається із обиходу, навіть той що нібито не відповідає «сакральному духу та структурі богослужіння, головне, щоб не перешкоджав діяльній участі прихожан у храмі» (MS, 9). При цьому все таки перевага надається співаній Месі (*Missa cantata*), однак спів не трактується як краса (MS, 27-28). Справжня урочистість богослужіння полягає у «власній специфічній природі літургійного дійства», а «не в декоративності піснеспівів чи пишності церемонії» (MS, 11).

У той же час в «*Musicam Sacram*» говориться про нове розуміння функції музики в Літургії у світлі рішень II Ватиканського Собору: богослужбовий спів бере початок із суті обряду та структури літургійного дійства (MS, 24-25). Будучи пов'язана з літургійним словом, вона (тобто музика), разом з текстом, становить необхідну та інтегровану частину урочистої Літургії. Крім того, Інструкція рекомендує більш активне залучення у літургійну практику піснеспіву Пропрію, «особливо через відповіді, оклики та інші спільні форми», та дає детальні вказівки стосовно музичного оформлення окремих частин Меси (MS, 34-36).

Принципи оновленої Літургії втілені у Месалі Папи Павла VI. Так вступ, що міститься у ній – *Institutio Generalis Missale Romanum* («Загальна настанова до римського Месалу») – є «літургіко-богословським та літургіко-пастирським введенням до істинного розуміння та звершення Євхаристії, так що можна вважати, що тепер ми маємо автентичне тлумачення Меси» [4, с. 51].

Не дивлячись на те, що рух аджонемента викликав найрізноманітніші зміни у Римо-католицькій Церкві з часів Триденського Собору, традиційні літургійні закони не втрачають своєї вартості та сили. Так концепція догматичного розвитку – константність Католицького Вчення при мобільності засобів його виразу – актуальна і для сучасності. Про це свідчать ватиканські документи останніх десятиліть. У нових директивах Святого престолу, які раніше, видають перевагу «історичній» літургійній традиції.

Все ж Апостольський Святий Престол закликає вірних вивчати «хоча б деякі частини Ординарія Меси на латинській мові» з безцінної церковної скарбниці. Інструкція «для правильного виконання Конституції про Богослужіння» *Liturgiam Authenticam* («Літургійна автентичність») також приділяє достатню увагу культовій музиці. У цьому документі підкреслюється, що «григоріанські наспіви, дійсно, наділені потужною енергією для піднесення людського духу до небес» (LA, 28).

Підводячи підсумки богослужбової реформи, Папа Йоганн Павло II закликає очистити віросповідання від спотворення, недбалих форм вираження, що не відповідають величності літургійного акту музики та тексту. Та ще у 1955 році Пій XII у своїй енцикліці оголосив духовну музику «вкладом у ту славу, котру Церква у єдності з Христом воздає Богу; вона примножує плоди, котрі вірні, під дією священних акордів, виносять з Літургії та котрі проявляються у достойній поведінці християнина» (MSD, 32). Це відповідає типу мислення, котре утверджує новий Катехизис.

На перший погляд детальна характеристика реформ Римо-католицької церкви може здаватись зайвою відносно сучасної музичної практики. Але питання музичного оформлення сучасної меси не може бути зрозумілим без знання основних етапів реформування католицького богослужіння та системи догматичних установок, у сфері котрих воно проводиться.

Як бачимо, нове вчення Церкви про священну музику формується на фундаментальних принципах, викладених св. Пієм X в енцикліці 1903 року, підтверджених Папою Пієм XII та оновленим II Ватиканським Собором, що підкреслив три необхідні складові якості *música sacra*: святість, художність та універсальність.

Підводячи підсумки, спробуємо сформулювати основні параметри священної музики, які сьогодні є дієвими в культовій традиції Римо-Католицької Церкви:

1) Духовна музика повинна бути святою, тобто сакральною, що означає відсутність будь-яких елементів світськості. Під священною музикою розуміється та, що створена для богослужіння, забезпечена певною святістю (TS, 2) та відповідає духу літургійного дійства (SC, 112).

2) Власне католицькими музичними формами є григоріанський хорал та поліфонічна музика епохи Відродження (SC, 116). Григоріанський спів – універсальний та звернений до всіх християн.

3) Церква одобрює та допускає у богослужіння різні засоби та форми вираження, якщо вони володіють якостями «справжнього священного музичного мистецтва» [190]. Використання у Літургії «місцевого звучання» не означає заперечення універсальності вищезазначених музичних форм, різноманіття надає службі суспільний статус. За словами св. Йона Павли II, «найвища музика та, що витікає з наших сердець. Саме цю гармонію Бог хоче чути у наших Літургіях» [197].

4) Літургічна музика повинна бути богонатхненним та високохудожнім актом.

Список використаних джерел

1. Антонова О.А. Католицизм и искусство, XX век- М.: Мысль, 1985.- 175 с.
2. Фалькони К. Ватиканский Собор и причины его созыва (пер. с ит.).-М.: Прогресс, 1964,- 184 с.
3. Кунцлер М. Литургия Церкви. Кн. 1. Катабасис: Бог нисходит человеку. Анабасис: человек восходит к Богу: Пер. с нем.- М.: Христианская Россия, 2001.-304 с.
4. Кунцлер М. Литургия Церкви. Кн. 2. Служение Евхаристии. Са-краментальные богослужения Церкви: Пер. с нем.- М.: Христианская Россия, 2001.-303 с.
5. John Paul II. Give Praise through the Beauty of Music. General Audience // Vatican City - 2003 - 26 Feb. (<http://forum.christianity.org.ru/>)

ВАЖЛИВІСТЬ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗУ ЖЕСТИВ ТА МІМІКИ ДИРИГЕНТА

Корнійчук А., студентка

Бондарчук А. Я., кандидат педагогічних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

У статті розглянуто важливість взаємодії диригентських жестів та міміки, що є необхідним для розкриття художнього змісту твору та виховання усвідомлення обов'язку, відповідальності, розуміння важливості завдань, що стоять перед диригентом.

Ключові слова: диригентський жест, міміка, хор.

Постановка проблеми. Питання про диригентські жести та міміку досить часто знаходилися в центрі уваги багатьох поколінь диригентів. Це цілком закономірно, адже розкриття змісту, характеру музичних образів твору, реалізується диригентами за допомогою саме взаємодії жестів та міміки.

Стрімкий розвиток нових ідей в музиці, кількісний і якісний ріст музичних колективів, а разом з цим і музичне вдосконалення слухача – все це ставить перед диригентом нові завдання, як чисто технічні, так і художні.

Для того, щоб передати зміст твору, диригенту потрібно вміти вільно та легко, за допомогою жестів та міміки, показати всі необхідні засоби музичної виразності: мелодію, гармонію, ритм, темп, динаміку, артикуляцію, агогіку тощо. Важливо зазначити, що музичні засоби мають не лише змістовно-виражальні особливості, але й інші – комунікативні, спрямовані на максимально зрозуміле, логічне повідомлення слухачеві того, що відображено в творі, тобто його зміст. Без взаємодії жестів та міміки неможливо абсолютно точно передати задум автора.

Представлена робота спрямована на розкриття важливості взаємозв'язку жестів та міміки диригента, що є необхідними для вираження змісту музичного твору. У підготовці даної статті ми опиралися на власні виконавські пошуки та на дослідження різних авторів: Л. І. Сенченко, Я. В. Сверлюк, Г. Г. Макаренко та ін.

Мета статті – виховання музичної культури керівника хору, здатного до диригентської діяльності через формування системи жестів та міміки.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити наступні завдання:

- визначити особливість правильного застосування жестів;
- розкрити значення міміки у диригуванні;
- обґрунтувати необхідність взаємодії диригентських жестів та міміки.

Виклад основного матеріалу. Диригент займає особливе місце серед музичних виконавців, так як його інструментом є музичний колектив, який, на відміну від інших інструментів, є «живим». Диригувати – означає заставити музикантів виконати поставлене завдання так, як хоче диригент. Для цього він повинен володіти складним, багатогранним комплексом якостей: знаннями, вміннями, талантом, волею, слухом, досвідом тощо. Але і це не завжди дозволяє отримати бажаний результат.

Саме тому, керування хором вимагає від диригента певних технічних вмінь, яким потрібно вчитися, і які в практичній діяльності поступово стають особливо індивідуальними. В багатьох відношеннях теорію диригування можна порівняти з мовною граматику. Для того, щоб навчитися грамотно писати, потрібно не лише знати граматичні правила, але й застосовувати їх практично. Так само, для того, щоб бути професійним диригентом, відчувати хор, вміти вільно та легко показати виконавцям темп, динаміку, характер, трактування твору, необхідно не лише знати теорію диригування, але й багато практикувати. Диригент повинен вміти досконало передавати своїми жестами все, що вказано композитором. В цьому і є значення техніки диригування, яка має бути не самоціллю, а засобом для досягнення кінцевого результату. Не варто перебільшувати роль цього засобу, але і не варто недооцінювати його.

Головним у роботі над технікою диригування є вироблення навичок «ведення» звуку за допомогою характерних жестів. Наукове визначення жесту характеризується як наслідок відображення зовнішнього моторико диригента наперед визначеного ним певного художнього результату. За словами Т. Шебутані «...жест – означає будь-який рух, що служить показником внутрішнього переживання людини» [3, с. 22-23]. Диригуючи, не потрібно максимально зосереджувати свою увагу на жестах, вони повинні бути такими ж легкими та природними, як і будь-який прояв людських дій, почуттів, емоцій. Тобто, необхідно щоб рухи були витонченими, красивими, а для виконавців – виразними і зрозумілими. Особливо важливо, щоб жести були економними, завжди повинен залишатися деякий запас і в просторі, і в характері, і в емоціях.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Адамів Ю. О., Белешко Д. Т. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВИХ ДІЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ	3
Бортнік М. С., Кирилецька Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОПОМІЖНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ВИДІВ ЕВРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	5
Гарбарук Ю. О., Петрівський Б. П. ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ З МАТЕМАТИКИ В ДЕЯКИХ КРАЇНАХ	7
Дейнеко С. В., Машенко В. А. ЗАТУХАННЯ РЕЛЕЙВСЬКИХ ХВИЛЬ В МАТЕРІАЛАХ З ВІД'ЄМНИМ КОЕФІЦІЄНТОМ ПУАССОНА	9
Каленик В. І., Галатюк Ю. В. РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ ..	10
Ковтунович Я. І., Тищук В. І. УЗАГАЛЬНЕННЯ ЗНАТЬ УЧНІВ ПРИ ВИКОНАННІ ПРОСТИХ ДОСЛІДІВ ІЗ ФІЗИЧНОЇ ОПТИКИ	11
Корень М. П. ЗВИЧАЙНІ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ЯК ЗАСІБ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ЗАДАЧАХ ФІЗИКИ, ЕКОЛОГІЇ, ХІМІЇ	14
Шевчук Т. М., Котляй Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СТРУКТУРОУТВОРЕННЯ В НАПОВНЕНИХ АМОΡФНИХ ПОЛІМЕРАХ НА ОСНОВІ ФРАКТАЛЬНОГО ПІДХОДУ	15
Криволевич А. О., Сапіліді Т. М. НЕСТАНДАРТНІ МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ПАРАМЕТРАМИ	16
Крук К. Р., Галатюк Ю. М. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	17
Мазур О. М., Кирилецька Г. М. ВИМОГИ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ	18
Марчук В. О., Марач В. С. ТРИКУТНИК ПАСКАЛЯ ТА ЙОГО ФРАКТАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ	20
Матвіюк В. М., Ястремський С. В. РОЗРАХУНКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ АКУМУЛЯТОРНИХ ПАЛИВНИХ СИСТЕМ ДИЗЕЛЬНИХ ДВИГУНІВ	21
Шевчук Т. М., Набок Д. О. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ТЕПЛОПЕРЕНОСУ НА ОСНОВІ НАНОСТРУКТУРОВАНОГО ПІДХОДУ В АМОΡФНИХ НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ	23
Островка І. І., Рубан Е. В. МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРИ ВИРІШЕННІ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ САНІТАРНО-КУРОТНИХ ТА РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН УКРАЇНИ	24
Пашко О. М., Петрівський Я. Б. ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТІ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ У ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	25
Сосновая Л. Д., Юрчук Ю. В. АНАЛІЗ МІКРОКЛІМАТУ В МУЗЕЙНИХ ПРИМІЩЕННЯХ	26
Цимбалюк Н. М., Рубан Е. В. АНАЛІЗ РИЗИКУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ВІД ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ЛИСИЧАНСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ	28
Якобчук І. В., Грицай Н. Б. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ДЕНДРОФЛОРИ ПАРКУ КУЛЬТУРИ І ВІДПОЧИНКУ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА	30
Ярошак С.В. ПРО ОДИН ЧИСЛОВИЙ МЕТОД КВАЗІКОНФОРМНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДО ПОБУДОВИ ЛОКАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОРТОГОНАЛЬНИХ КРИВОЛІНІЙНИХ КООРДИНАТ	31

Молодий програміст

Бондаренко Ю. В., Кухар Л. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ PREZI У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	34
Шелестюк К. В., Дідич Ю. В., Павлова Н. С. ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОБОТИ З ПРОГРАМОЮ EASYQUIZZY	35
Жарська М. В., Бабич С. М. СТВОРЕННЯ WEB-САЙТУ КОМУНАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ВЕЛИКОМЕЖИРІЦЬКА СПЕЦІАЛЬНА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ І-ІІ СТУПЕНІВ» РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ	37
Круть А. С., Вороницька В. М. АСПЕКТИ ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНИХ БАЗ ДАНИХ	38
Лозицька В. В., Вороницька В. М. SQL В MICROSOFT SQL SERVER 2008 R2	40
Лучик К. В., Кухар Л. О. УПРАВЛІННЯ КОМП'ЮТЕРНИМИ КЛАСАМИ	41
Машенко В. В. ВИКОРИСТАННЯ СУПУТНИКОВИХ ЗНІМКІВ ДЛЯ МОНИТОРИНГУ ТЕРИТОРІЙ НЕСАМКЦІОНОВАНОГО ВИДОБУТКУ БУРШТИНУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	42
Мосійчук Н. І., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ «WEB-ТЕХНОЛОГІЇ» НА ПЛАТФОРМІ MOODLE	43
Петренко С. В., Биков В. Ю. ОГЛЯД КРАЩИХ ПЛАГІНІВ ТА МОДУЛІВ MOODLE ДЛЯ НАВЧАННЯ ТА ТЕСТУВАННЯ	44

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Басюк К. С., Булига І. І. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХРИСТІЯНСЬКИХ МОНАСТІРІВ ВОЛИНСЬКОГО РЕГІОНУ	45
---	----

Білець І. С., Слесаренко А. В. ДІАМАНТОВИЙ ЮВІЛЕЙ КОРОЛЕВИ ВІКТОРІЇ 1897 Р. ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРОПАГАНДИ ІМПЕРІЇ В БРИТАНІЇ	46
Вавуліч В. А., Десятничук І. О. РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ В ЮГОСЛАВІЇ (1920-1945)	47
Герштун А. В., Десятничук І. О. ЕКСПАНСІЯ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ НА АРАВІЙСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ І В ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ	48
Зелена В. І, Савчук П. О. ЖІНОЧА ПАНСІОННА ОСВІТА В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ (XVIII – XIX СТ.).....	50
Іщук І. О., Ворон О. П. ДІЯЛЬНІСТЬ ОРДЕНУ ДОМІНІКАНЦІВ У XVIII-XX СТ.	52
Карповець Ю. В., Северова О. В. БЕЗПРИТУЛЬНІ ДІТИ В РОКИ БЛОКАДИ ЛЕНІНГРАДА ТА БОРОТЬБА ЗА ЇХ ПОРЯТУНОК ЧЕРЕЗ СИСТЕМУ ДИТЯЧИХ ЗАКЛАДІВ	52
Кравчук О. В., Северова О. В. ДЕСАКРАЛІЗАЦІЯ МОНАРХІЇ ЯК ФАКТОР ПАДІННЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ...	54
Літвік Ю. В., Шугасєва Л. М. СУЧАСНИЙ СТАН УПЦ МП ЗА ПРЕДСТОЯТЕЛЬСТВА ОНУФРІЯ (БЕРЕЗОВСЬКОГО): ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	56
Машенко Н. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОСВІТНЬОЇ РЕФОРМИ 1958 РОКУ НА РІВНЕНЩИНІ	57
Островська Ю. О., Гуменюк О. В. ІСТОРИЧНІ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ВИТОКИ БАРОКОВОГО МИСТЕЦТВА	58
Павлюк Н. С., Гуменюк О. В. РАДЯНСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ДОГОВІР ПРО ДРУЖБУ ТА КОРДОНИ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	60
Павлюк Я. В., Гуменюк О. В. ПОЛІТИЧНЕ І НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	61
Сосновая Л. Д, Озимчук О. Б. РОЛЬ ЖІНКИ У ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ.....	63

Молодий громадянин держави

Вавуліч В. А., Юрчук В. М. ОСОБЛИВОСТІ БЕЗПЕКИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ МАСОВИХ ЗАХОДІВ (МІТИНГИ, МАНІФЕСТИ, ПІКЕТИ).....	66
Герштун А. В., Юрчук В. М. ПРОТИПОЖЕЖНИЙ ЗАХИСТ МУЗЕЙНОГО ФОНДУ	67
Колодяжна А. І., Шевчук О. А. ЗЛОЧИННІСТЬ – СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА	69
Кундель Н. В., Шевчук О. А. ВПЛИВ МАС-МЕДІА НА БЕЗПЕКУ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ ТА СУСПІЛЬСТВА	74
Місечко А. Ю., Чеберяк А. М. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ЕСПРЕСІЇ У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ.....	77
Тивон Ю. О., Крет Р. М. ПОЛІТИЧНІ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК СУЧАСНИЙ ЗАСІБ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	79
Чернуха В.С. ВИКОРИСТАННЯ АНКЕТУВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	80

Молодий філолог

Angela Călăraș DIFFERENT APPROACHES TO THE STUDY OF SYNONYMY IN MODERN ENGLISH	82
Angela Călăraș ON SYNONYMS IN MODERN ENGLISH	83
Bogdan Silvia A STUDY OF IMPOLITENESS AND ITS USAGE IN ENGLISH CONVERSATIONS	86
Бордюк К. В., Верьовкіна О. Є. МОВНІ ОДИНИЦІ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ «DIGNITY», «ГІДНІСТЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	90
Василенко О. В., Верьовкіна О. Є. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ І УКРАЇНСЬКИХ АФОРИСТИЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ У ЇХ МОВЛЕННЄВМУ ВЖИТКУ	92
Гутт О. О., Верьовкіна О. Є. АНАЛІЗ ТЕРМІНОСИСТЕМ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	93
Кашутіна Ю. І., Замашна С. М. «ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОМУНІКАТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ АНГЛІЙСЬКОГО ТА НІМЕЦЬКОГО НАРОДІВ».....	95
Кедись В. М., Ричагівська Ю. Є. АНТОНІМІЯ ЯК СТИЛІСТИЧНИЙ ЗАСІБ У ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА .	97
Кінашук А. В., Шульжук Н. В. СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДІВ ТРАГЕДІЇ В.ШЕКСПІРА «ГАМЛЕТ» (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДІВ Л.ГРЕБІНКИ ТА Ю.АНДРУХОВИЧА).....	98
Корнійчук Н. А., Ричагівська Ю. Є. КОНТРАРНА АНТОНІМІЯ В ПОЕЗІЇ МИКОЛИ ВІНГРАНОВСЬКОГО	101
Мельник М. В., Ткачук О.С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	103
Оверчук В. В., Вєтрова І. М. ПЕРЕКЛАД ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....	104
Опришко І. П., Казначєєва Л. М. СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ В НІМЕЦЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	106
Ткачук О. С., Романович Т. Ф. МОВЛЕННЄВІ УМІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «МОВА І МОВЛЕННЯ».....	108
Сиротюк Т. А., Верьовкіна О. Є. СТИЛІСТИЧНІ ТА ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ КОМІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСІВ	110
Степанюк Ю. О., Константїнова О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ У РОМАНІ ДЖ. К. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ».....	112
Тарарук Д. П., Бєлова С. А. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ СЛЕНГОВОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ ДЖ.Д. СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПІРВОЮ У ЖИТІ»	113
Шостак О. О., Захарчук І. В. СТУДІЇ ПАМ'ЯТІ І ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА	115
Ярута Н. П. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОЇ МЕТАФОРИ В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ.....	116

Молодий мистецтвознавець

Барановська В. В., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ ГАЛЕРЕЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЖИВОПИСУ «ЄВРО-АРТ» В КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ МІСТА РІВНОГО	119
Боровець О. О., Казначєєва Л. М. РОЗВАЖАЛЬНА МУЗИКА ЯК СЕГМЕНТ СУЧАСНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	121
Бучко М. В., Глушук О. Г. НАРОДНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	122
Величко А. Р., Харитон І. М. СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СУЧАСНОЇ ХОРОВОЇ МУЗИКИ	123
Веремчук І. А., Шолудько Н. Г. ЕВОЛЮЦІЯ РОЛІ ТА СТАТУСУ ЖІНКИ У ТРАДИЦІЙНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	124
Вишневецький Є. В., Костюк Л. К. ДМИТРО ЯВОРНИЦЬКИЙ ПРО СВЯТКОВО-ОБРЯДОВУ КУЛЬТУРУ КОЗАКІВ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	127
Войтович Г. О., Потапчук Т. В. ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА МОРАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ У ПОЗААУДИТОРНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	129
Волощина В. М., Шолудько Н. Г. КАРНАВАЛ ЯК ФЕНОМЕН ТУРИСТИЧНОЇ АНИМАЦІЇ: ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	131
Вольська О. Ф., Харитон І. М. НОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕСИ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КРИЗЬ ПРИЗМУ НАСТАНОВ ПІ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ	133
Корнійчук А., Бондарчук А. Я. ВАЖЛИВІСТЬ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗУ ЖЕСТИВ ТА МІМІКИ ДИРИГЕНТА	135
Лашівська Я. В., Потапчук Т. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ПОЗИТИВНОГО СТАВЛЕННЯ ДО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ХОРОВОГО КЛАСУ	136
Мельник М. І., Глушук О. Г. ШКІЛЬНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ УЧНІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ (НА ПРИКЛАДІ НВК «КІЗЛІВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІ СТУПЕНІВ – ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД» БУСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	138
Музичко Г. Ю., Шолудько Н. Г. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЖАЗОВОГО ФЕСТИВАЛЬНОГО РУХУ У КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ НОВІТНЬОЇ УКРАЇНИ	140
Павлуш К. О., Костюк Л. К. СВЯТО КУПАЛА: КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА ТА СЬОГОДЕННЯ	142
Парчевська Д. І., Казначєєва Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ МОЛОДІЖНОГО ДОЗВІЛЛЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ (НА ПРИКЛАДІ М. РІВНЕ)	144
Радушинська К. В., Морозова Т. П. ГРАФІТІ – ЯК ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН	146
Радчук Т.Б. МЕДІАПРОСТІР ЯК АРЕОЛ ПОБУТУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ	148
Романенко О. О., Вербець В. В. ІНТЕГРАЦІЯ МИСТЕЦТВ У ФОРМУВАННІ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ РЕЖИСЕРІВ	149
Росіцька О. М., Харитон І. М. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ХОРОВОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	150
Сокальська О. В. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО ХЕРСОНЩИНИ ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ: ІСТОРИОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ	152
Титуса В. М., Глушук О. Г. РОЛЬ ФЕСТИВАЛІВ У ЗБЕРЕЖЕННІ ТА РЕТРАНСЛЯЦІЇ ФОЛЬКЛОРНОЇ СПАДЩИНИ (НА ПРИКЛАДІ М. ЛЬВОВА)	154
Тюска В. Б. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПЕДАГОГА – ОРГАНІЗАТОРА ДОЗВІЛЛЯ У ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ	156
Яриніч О. В., Казначєєва Л. М. МОНОГРАФІЯ О. ЦИНКАЛОВСЬКОГО «СТАРОВИННІ ПАМ'ЯТКИ ВОЛИНІ» ЯК ДЖЕРЕЛО ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ СТАРОВИЖІВСЬКОГО РАЙОНУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	158

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий економіст**

Бокєєва А. І., Марценюк В. В. УПРАВЛІННЯ ЗБУТОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ ЗЕД	161
Васюха Л. І. ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ У ГАЛУЗІ РАДІО ТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ	162
Войтович В. І., Хижнякова Н. О. УПРАВЛІННЯ ЕКСКУРСІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТУРИСТИЧНОЇ ФІРМИ	163
Гоголь Т. В. ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ІНСТИТУЦІЙ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО СЕКТОРУ	165
Гоч Л. С., Рудаков Д. В. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗАДАЧ	166
Димченко Н. С. РОЛЬ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В УСПІШНОМУ ФУНКЦІОНУВАННІ НА РИНКУ ПРАЦІ	167
Іванющенко А. В., Сапич В. І. СУЧАСНИЙ ЕТАП СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ	168
Кучина Н. І. ПРИЧИНИ НЕ ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕТИНГОВОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ В ПРАКТИЦІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ	170
Літвінчук К. П., Березюк Т. П. ПСИХОЛОГІЧНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ ПОРТРЕТ МЕНЕДЖЕРА У РИНКОВІЙ СИСТЕМІ ВІДНОСИН	171

Лукомська О. І. СТАНОВЛЕННЯ ШКІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В РАДЯНСЬКІ РОКИ.....	172
Ляшецька Я. О., Березюк Т. П. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНИХ СТИЛІВ УПРАВЛІНСЬКОГО ВПЛИВУ МЕНЕДЖЕРА У СИСТЕМІ ТУРИСТИЧНИХ ЯВИЩ І ПРОЦЕСІВ.....	173
Нагайська Д. Ю. СВІТОВИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ МОДЕЛЕЙ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	174
Нікшич С. М. ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ.....	176
Олійник О. О. АУДИТ ОХОРОНИ ПРАЦІ.....	178
Орлов О. Г. ШКОЛИ УПРАВЛІННЯ В МЕНЕДЖМЕНТІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА УПРАВЛІНСЬКИЙ ПРОЦЕС В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	179
Орлов О. Г., Остаповець М. О. КЛАСИФІКАЦІЯ МОТИВАЦІЙНИХ ТЕОРІЙ У МЕНЕДЖМЕНТІ.....	180
Орлов О. Г., Струмінська І.М. ОСНОВНІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНИХ ШКОЛАХ МЕНЕДЖМЕНТУ.....	181
Паламарчук О. В. ПРОБЛЕМА РИЗИКІВ В СФЕРІ ОПЛАТИ ПРАЦІ.....	182
Панюк Т. П. ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ.....	184
Рубаха О. В., Нікшич С. М. ДОДАТКОВА ЕМІСІЯ АКЦІЙ ЯК ОДИН ІЗ ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДІВ ЗАЛУЧЕННЯ КОШТІВ АКЦІОНЕРНИМИ ТОВАРИСТВАМИ.....	185
Сохнич А. Я., Кульбака В. М. РЕГІОНАЛЬНА ЛОГІСТИКА В УПРАВЛІННІ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ.....	186
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. КОНКУРЕНТНЫЕ ПРЕИМУЩЕСТВА ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД» ПЕРЕД ДРУГИМИ НЕГОСУДАРСТВЕННЫМИ ПЕНСИОННЫМИ ФОНДАМИ.....	187
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. РАЗРАБОТКА СТРАТЕГИЙ, ВЕДУЩИХ К ДОЛГОСРОЧНОМУ ПОВЫШЕНИЮ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД».....	189
Сяська О. В. КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ОСНОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ І ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ ВОДОКОРИСТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	191
Фесюк Т. М., Димченко Н. С. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ ТУРИСТИЧНО-ЕКСКУРСІЙНИХ ПОСЛУГ.....	193
Шатрюк О. В., Нікшич С. М. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	195
Шулепа О. Ю., Хижнякова Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ЗМІШАНОГО МЕТОДУ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ.....	197
Яромчик Н., Войтович І., Чабан В. Й. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	199

Молодий менеджер інформаційних систем

Коник М. Л., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБИГ ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ОБРОБКИ ДОКУМЕНТІВ.....	201
Корольчук К. П., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА.....	203
Кукушкін О. М. ХАРАКТЕРИСТИКА ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	205
М'якота А. Р., Попчук О. В. ПРЕЗЕНТАЦІЙНІ ЗАХОДИ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	206
Островська Ю. О., Юрчук В. М. ВИМОГИ ДО АРХІВІВ, КНИГОСХОВИЩ, БІБЛІОТЕК З ТОЧКИ ЗОРУ САНІТАРНОЇ ГІГІЄНИ ТА МЕТЕРЕОЛОГІЧНИХ УМОВ ПРАЦІ.....	207
Попчук Н. М., Шпортко О. В. ВЕБ-САЙТ КАФЕДРИ ВНЗ: ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ.....	210
Середа М. С., Касянчук М. М. РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ЗАВАДОСТІЙКОГО КОДУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ НА ПРАКТИЦІ.....	212